

עולם ה"זוהר הקדוש" פרק ח'

על הסברא בספר היוחסין שספר הזוהר נתחבר ע"י ר' משה די ליאון, כבר כתב הגאון ר' דוד לוריא בקונטרסו "קדמות ספר הזוהר" להוכיח, שאי אפשר להיות שהרב משה די ליאון חיבר את ספר הזוהר. והוכחותיו לזה: א) ספרי ר' משה די ליאון הידועים לנו (ספר "המשקל" וספר "הרימון) שונים הם באופיים מספר הזוהר, ויש בהם כמה דברים הסותרים לדברי הזוהר. ב) בכמה מקומות כשר' משה די ליאון מביא את דברי הזוהר כמקור לדבריו, לפעמים מוכח שלא הבין כראוי את דברי הזוהר. ג) בכמה ספרים שקדמו לתקופת ר' משה די ליאון מובאים כבר דברים המופיעים בזוהר, שמזה מוכח שספר הזוהר קדם לר' משה די ליאון.

ג. מדוע לא נתגלה ספר הזוהר להקדמונים. א. אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו אל ספר הזוהר, מה שלא זכו קדמותינו אשר קטנם עבה ממתנינו, כמו רב האי גאון ורב ששת גאון והרב אליעזר מגרמיזא והרמב"ן והראב"ד והרשב"א והחכמים אחרים זולתם, שלא טעמו מדבשו, כי בזמנם לא נתגלה. ב. ואל תתמה מזה, כי בודאי לא נתגלה עד הדור האחרון אשר אנחנו בו היום. וסיוע לזה מצאתי בספר התיקונים [סוף תיקון ו'] וזה לשונו: אמר ליה אליהו לרבי שמעון: ר' כמה זכאה אנת דמהאי חבורא דילך יתפרנסו כמה עילאי עד דאתגלייא לתתאי בסוף יומיא, ובגינה ושבתם איש אל אחוזתו ואיש אל משפחתו תשובו, עכ"ל. ג. מבואר מכאן שספר הזוהר היה עתיד להיות גנוז, ובאותו זמן יתהנו ממנו העליונים והם המלאכים עד שיבוא דרא בתראה, שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים והמטפלים בו יבוא משיח, כי תמלא הארץ דעה את ה' בסיבתו, אשר זה יהיה סיבה קרובה לביאתו... ד. ואני יהודה בן לאדוני החכם וחסיד ר' יעקב חייט ע"ה, בהיותי בספרד טעמתי מעט דבש ואורו עיני, ונתתי אל לבי לדרוש ולתור בחכמה, והלכתי מחיל אל חיל לאסוף כל מה שימצא מהספר הנזכר [בימיו לא נדפס עדיין ספר הזוהר, והי' נפוץ בצורת קונטרסים], ואספתי מעט פה ומעט פה עד שרובו הי' בידי מהנמצא ממנו. ואני מאמין אמונה גמורה כי זכות זה עמד לי בכל התלאות הרעות אשר מצאוני בגרוש ספרד, אשר כל שומעם תצלנה שתי אוזניו. אני מקווה שיצטרפו לקריאה כמו קריאה בזוהר מקרבת גאולה ומבטלת דינים וגזרות.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי פרנסה טובה ולשערי כלכלה
לדוד בן שרה ואלברט
 ותפילתו של התנא האלוקי
 רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

בחורף ה'תרפ"ד יצא לארה"ב בראש משלחת רבנים להשיג מימון למוסדות תורניים וקיבל אזרחות כבוד של העיר ניו יורק. נודע בעמידתו האיתנה מול ממשלת המנדט הבריטי בארץ ישראל. ראה בציונות את פעמי משיח וקץ הגאולה, עודד את מפעליה ואף שהיה חרד מנטייתם של צעירי הציונות לחילוניות ולעזיבת הדת, אהבם ותמך בהם רבות. ראשי היישוב, אנשי רוח והגות כיבדוהו ושמרו על קשר אתו.

החרדים התנגדו לו בשל דעותיו החדשניות והלאומיות ולמרות שהעריכוהו כחכם גדול בתורה וכל גדולי ישראל רחשו לו כבוד רב ואהבה עצומה הכריזו עליו מלחמה רוחנית גדולה וטענו שהוא טועה בדעותיו, מלחמה שסבל ממנה עד ימיו האחרונים עת חלה במחלת הסרטן.

ביום הסתלקותו בשנת ה'תרצ"ה ביקש מתלמידיו שלא יכתבו עליו שום תארים נוספים מלבד התואר "הרב". על שמו נקרא מושב כפר הרא"ה שבעמק חפר וכן הוקם מכון ליהדות והוצאת ספרים בירושלים מוסד הרב קוק וביתו שבירושלים שומר והוסב למוזיאון בית הרב קוק. מספריו: • אגרות הראי"ה • אגרת הטהרה • אורות: עוסק במחשבה היהודית אורות הקודש: משנתו הרוחנית • אורות התורה • אורות התשובה • ארץ חפץ • באר אליהו • דעת כהן • הלכה ברורה: ביאור על מסכת ביצה

• השבת ישראל והזמנים • חבש פאר: על ענייני תפילין • חזון הגאולה • מוסר אביך • משפט כהן • עולת ראי"ה: פירוש על הגדה של פסח • עץ הדר • עקבי הצאן • פצעי אוהב • קול מקודש • קריאות גדולות • ראש מילין • שבת הארץ: על שביעית והיתר מכירה. **סוף**

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים ושנות חיים: רינה בובליל בת נסריה

פרעה נחרד לשמע הדברים ומהר להיוועץ ביתרו, יועצו החשוב ביותר, איך למנוע את הדבר, ענה לו יתרו ופסק: לא תוכל להם, ליהודים, כל המנסה לפגוע בהם - מפסיד בגדול. ואז חרה אפו של פרעה ביתרו, עד שזה נאלץ להימלט למדיין. יועצו הבכיר של פרעה היה גם "איוב" שהוא לא הביע את דעתו בעניין. ולעומת זו בלעם הרשע יעץ עצה אכזרית ביותר: כל תינוק עברי ייזרק לנהר הנילוס ויטבע במימיו. וכך פסק פרעה ויצאה הגזירה הנוראה הזו. אולם הקדוש ברוך הוא ברחמיו העצומים, עשה נס לתינוקות שהושלכו היאורה, תינוקות אלה נסחפו לעבר המדבר, שם טיפלו בהם מלאכי השרת, עד שבגרו ויכלו לשוב לבתיהם.

וליועצי פרעה השיב הקדוש ברוך הוא כגמולם. יתרו שהמליץ טוב על ישראל וניסה למנוע את אובדנם, זכה לצאצאים שישבו בלשכת הגזית בירושלים. איוב ששתק, נענש בייסורין. ובלעם שגזר גזירה קשה על ישראל - נהרג. באותה עת גר יהודי חשוב ונשוא פנים, טוב לשמים וטוב לבריות ושמו "עמרם" ורצה להציל בכל דרך את הגזרה, ומשלא מצא דרך לעשות זאת, החליט עמרם לגרש את אשתו מעליו, ובלבד שלא יוולדו ילדים שיחרץ דינם למות. עמד ונתן גט ליוכבד אשתו, ורבים עשו כמוהו. ולעמרם בת וזו מרים בת השש, שאמרה לו: אבא פרעה גזר מיתה רק על הזכרים, ואילו אתה מונע גם הולדת בנות, ומי יודע, אבא, אם לא אתה עתיד להיות אביו של המושיע של ישראל.

דבריה של מרים מצאו חן בעיני אביה עמרם, והוא שב ונשא את יוכבד לאשה, וביום נישואיהם רקדו מלאכי השרת בעולמות העליונים ואמרו: "אם הבנים שמחה" כי ידעו המלאכים שעתידה יוכבד ללדת בן שיביא גאולה לעם ישראל, וייתן להם את התורה, ויאדיר שם שמים בכל העולם כולו. ואומנם כעבור זמן ילדה יוכבד בן, ובצאתו לאוויר העולם, נמלא הבית אור יקרות ופני הילד קרנו וזוהר פניו הציף והאיר את הבית כולו. ואז הביט עמרם בבנו שנולד מהול כדרך שנולדים צדיקים, ונשק לביתו מרים ואמר לה: ראי בתי נבואתך התקיימה ועתיד בן זה להושיע את עם ישראל. ויוכבד קראה לתינוק בשם "טוב". ב-ז' באדר נולד מושיען של ישראל וביום זה באה אורה לעולם.

המשך בשבוע הבא

נלקח ממדרשי חז"ל

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
ליעל בת נעמי ודוד**

ואתה מחיה את כולם

כתוב בתורתנו הקדושה בפרשת תצוה: "ואתה תצוה את בני ישראל".
ועוד כתוב: "ואתה הקרב אליך את אהרן אוזיך". אמר רבי חיה מה נשתנה כאן ובכל מקום שכתוב ואתה הקרב אליך, ואתה תדבר אל כל חכמי לב. "ואתה תצוה את בני ישראל". ועוד כתוב בספר שמות: "ואתה קוץ לך בשמים ראש מר דרור". אלא הכל בסוד עליון הוא, להכליל השכינה איתו.

אמר רבי יצחק האור העליון והאור התחתון כלול כאחד נקרא ואתה. כמו שכתוב בספר נחמיה: "ואתה מחיה את כולם". ועל כן לא כתוב והקרבת את אהרן אחיך, וצוית את בני ישראל, ודברת אל כל חכמי לב. מפני שאותו זמן שרה השמש בלבנה, והשתתף הכל כאחד לשרות על אומנות העבודה. אמר רבי אלעזר, מכאן שכתוב בספר שמות: "אשר ה' זוכמה ותבונה בהמה".

רבי שמעון אמר: מכאן, ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מילאתיו רוח חוכמה. אשר מילאתים היה צריך לו, אלא אשר מילאתיו לאותו לב. מילאתיו רוח חוכמה כמו שאמר הנביא ישעיהו: "ונחה עליו ה' רוח חוכמה". ועל כן צריך אשר מילאתיו רוח חוכמה, ששרה השמש בלבנה בשלמות הכל, ועל כן נרשם הכל בכל מוס. אמר רבי אלעזר: אם כך, אלו ואתה איך מתיישבים בפסוקים.

אמר לו, כולם מתיישבים הם. ואתה הקרב אליך, ליחד איתו ולקרב איתו סוד השם הקדוש כיאות. ואתה תדבר אל כל חכמי לב. מפני שכולם לא באו לעשות העבודה עד שרוח הקודש מדברת בתוכם, ולוחשת להם בלחישה, ואז עשו העבודה. "ואתה תצוה את בני ישראל", רוח הקודש ציווה עליהם והאיר עליהם, לעשות מעשה ברצון שלם. ואתה קח לך כמו שהעמדנו שכתוב: "ואתה הקרב אליך". ואלו כולם כאן במעשה המשכן, שהכל נעשה בסוד זה.

פתח רבי שמעון ואמר מספר תהילים: "ואתה ה' אל תרחק אילותי לעזרתי חושה". ואתה ה' הכל אחד. אל תרחק, להסתלק מאתנו להיות עולה אור עליון מתחתון, שהרי כאשר עולה אור עליון מתחתון, אז נחשך כל אור ולא נמצא כלל בעולם. ועל כן נחרב בית המקדש בימי ירמיהו. ואף על פי שנבנה אחר כך, לא חזר האור למקומו יאות. ועל סוד זה, שם אותו הנביא שהתנבא על זה, ירמיהו, הסתלקות האור העליון, שהסתלק למעלה ולא חזר להאיר אחר כך כיאות, ירמיהו, הסתלק ולא חזר למקומו ונחרב בית המקדש ונחשכו אורות.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לח"כ גדעון עזרא בן פנינה

ואז מזדעזעים שלוש מאות ותשעים רקיעים. מחמת שהגיע התיקון למלכות שמידת הדין, ומפחדים מפני דיני המלכות.

וכמו שכתוב, שרומז הקדוש ברוך הוא לרקיע אחד מהם, שהיה גנוז מששת ימי בראשית, לרקיע המלכות שמידת הדין, שנגנזה מששת ימי בראשית. והוציא מהיכל אחד שברקיע ההוא כתר אחד. כי חיסרון מלכות שבכלים גורם חיסרון אור הכתר באורות. ועתה שנתקנה המלכות, חזר אור הכתר לרקיע. ובעת קריעת ים סוף, שרצה הקדוש ברוך להטביע קליפת מצרים, באופן שלא יוסיפו בני ישראל לראותם עוד עד עולם, נתעטר הקדוש ברוך הוא במלכות במידת בדין הזו. ועתה שהמלכות הזו נתקנה, ונגלה אור הכתר שבה, נטלה הקדוש ברוך הוא והעטיר את הכתר למלך המשיח. ובזה נשתלם מלך המשיח באור היחידה, אבל רק בו"ק שיחידה היא.

כיוון שהמשיח נתעטר ונתקן בכל אלו התיקונים, לקח אותו הקדוש ברוך הוא ונשקו כמקודם. מי ראה, המרכבות הקדושות ומחנות מלאכים עליונים, שמסבבים אותו ונותנים לו מתנות ומחמדים רבים, והוא יתעטר מכולם.

נכנס שמה בהיכל אחד, ורואה כל המלאכים העליונים, הנקראים אבלי ציון. הם הבוכים על חורבן בית המקדש, ובוכים תמיד, והם נותנים לו לבוש מלכות אדום, לעשות נקמות. אז הקדוש ברוך הוא גונז אותו באותו "קן הציפור", ונסתר שם שלושים יום. שהוא ההכנה.

לאחר שלושים יום שנעלם באותו "קן הציפור", ירד מעוטר בכל התיקונים מלמעלה ומלמטה, כמה מחנות קדושים מסביבו, ויראו כל העולם אור אחד תלוי מן הרקיע לארץ. ויעמוד שבעה ימים, חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד ומלכות שבמלכות, שמאיר אפילו במלכות שמלכות. וכל בני העולם יתמהו וייבהלו ולא ידעו כלל. חוץ מאלו החכמים שיודעים בסודות אלו. ואשרי חלקם.

וכל אלו שבעת הימים יתעטר בארץ, במלכות, באותו "קן הציפור" כמו שכתוב: "כי יקרא קן הציפור לפניך", שסובב על פני מלך המשיח, המתעטר "בקן הציפור", במקום קבורת רחל, העומד בפרשת דרכים. ומתוך שהמשיח מעוטר גם באור מלכות שבמלכות, הראוי לקיבוץ גלויות, על כן יבשר לה זה, וינחם אותה. ואז תקבל תנחומים. מה שאין כן מקודם לכן נאמר, מאנה להינחם על בניה כי איננו. והיא תקום ותנשק את המשיח.

המשד בשבע הבא

"הזוהר הקדוש"

המשך בשבוע הבא מדהים ביותר.

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעקב בן רבקה

או נס - או דין

רבי חיא ואמר מדברי הנביא זכריה : "ויראני יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' והשטן עומד על ימינו לשיטנו". זה הפסוק יש להסתכל בו, זה יהושע בן יהוצדק, עומד לפני מלאך ה', מי הוא מלאך ה', זה המקום הצרור שנשמתו של צדיק צרורה בו, וכל אלו נשמות הצדיקים עומדות שם, וזה מלאך ה'.

והשטן עומד על ימינו לשיטנו, זה יצר הרע, משוטט והולך בעולם ליטול נשמות, ולהוציא רוחות, ולהסיט את הבריות למעלה ולמטה. וזה בשעה שהטיל אותו נבוכדנצר לאש, עם אלו נביאי השקר. וזה היה מסטין עליו למעלה כדי שיישרף עימהם. שכך הוא דרכו שאין הוא מקטרג אלא בזמן הסכנה, ובזמן שהצער שורה בעולם. וישלו רשות להסיט ולעשות דין אפילו בלי דין כמו שאמר שלמה המלך בספר משלי: "ויש ניספה בלא משפט". מהו לשיטנו, שהיה אומר או כולם ינצלו או כולם ישרפו.

שהרי בשעה שניתנת רשות למשחית להשחית, לא ניצל צדיק מן הרשע, כך בשעה שהדין שורה בעיר, צריך בן אדם לברוח עד שלא ייתפס שם. שהרי המשחית כיון שמתחיל, כך גם עושה לצדיק כרשע. וכל שכן שהיו שלושתם ביחד, והיה תובע שישרפו כולם או ינצלו כולם, מפני שכאשר נעשה נס, לא נעשה חצי נס וחצי דין, אלא הכל כאחד או נס או דין.

אמר רבי יוסי, ולא, והרי בזמן שבקע הקדוש ברוך הוא היס לישראל, היה קורע היס לאלו והולכים ביבשה, ומים היו שבים מצד אחר ומטביעים את אלו ומתים, ונמצא נס כאן ודין כאן, הכל ביחד. אמר לו, וזה שקשה לפניו. שכאשר הקדוש ברוך עושה דין ונס ביחד, לא במקום אחד ולא בבית אחד שנמצא הכל כאחד. ואם נעשה, קשה לפניו, שהרי למעלה לא נעשה הכל אלא בשלמות כאחד, או נס או דין במקום אחד ולא בחצי.

משום כך לא הקדוש ברוך הוא דין ברשעים, עד שנשלמו בחטאם זה הוא שכתוב בספר בראשית: "כי לא שלם עון האמורי עד הנה", ועל זה היה מסטין לו ליהושע שיישרף בתוכם. עד שאמר לו ה' יגער בך השטן. מי אמר לו זה מלאך ה'. ואם תאמר "ויאמר ה' אל השטן יגער ה' בך" בוא ראה, כך גם למשה רבנו בסנה שכתוב בתורתנו הקדושה בספר שמות: "וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה" ועוד כתוב: "וירא ה' כי סר לראות". לפעמים מלאך ה', ולפעמים מלאך, ולפעמים ה', ומשום כך אמר לו יגער ה' בך. בוא ראה, כמו כן ביום שנמצא דין בעולם, והקדוש ברוך הוא יושב על כסא הדין. אז נמצא זה השטן שמשטין למעלה ולמטה. ונמצא הוא להשחית העולם וליטול נשמות.

"הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

חדווה אינגר בת עאידה ז"ל

אולם הפגיעה הקשה ביותר ברגשות היהודאים האדוקים הייתה הצבת פיסלה של "מלכת השמיים", אישתר, משום שבכך נפגע לראשונה הדיבר העתיק שאסר על עשיית פסל ותמונה. בהזכרת מזבחות לבעל הוחלף כנראה בל-מרדוך הבבלי בבעל הפיניקי. פולחן אישתר היה נזקק לקדשות, ולכן הוקמו ליד בית המקדש בתים לזנות הפולחנית" אֲשֶׁר הַנְּשִׁים, אֲרָגוֹת שָׁם בְּתַיִם--לְאִשְׁרָה. "כיון שקשה להניח שכוהני ירושלים נאותו לשמש בפולחנים זרים, יתכן בהחלט שהובאו כוהנים אשוריים למטרה זו. הללו שימשו כסוכנים אידיאולוגיים של הדת הזרה ובעקבותיהם פשטה בארץ גם התרבות האשורית. הפולחנים החדשים, המפוארים, המרהיבים ועתירי הדמיון נקלטו במהירות בקרב ההמונים. לא עברו ימים רבים עד אשר נראו בלילות, על גגות הבתים, אשים בוערות לכבוד "מלכת השמיים" והנשים היו" לשות בצק: לעשות פִּנּוּיִם לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם. "גם פולחן התמוז, אל הצמחייה הפורחת באביב והקמלה ביובש הקיץ, מצא מהלכים בקרב העם, כפי שצוין בספר יחזקאל": וְהָיָה-שָׁם הַנְּשִׁים יֹשְׁבוֹת, מִבְּכוֹת אֶת-הַתְּמוּז. "אין פלא שהמגע עם תרבות נוכרית זו השאיר עקבות גלויים לעין גם בתחומים אחרים של החיים. עוד בימי חזקיהו היו משכילי יהודה שומעים את הלשון הארמית". וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים בֶּן-חֶלְקִיָּהוּ וְשִׁבְנָה וַיּוֹאֲח אֶל-רַב־שָׂקָה, דָּבָר-נָא אֶל-עֲבָדֶיךָ אֲרַמִּית--כִּי שָׁמְעִים, אֲנַחְנוּ; וְאֶל-תְּדַבֵּר עִמָּנוּ, יְהוּדִית, בְּאָזְנֵי הָעָם, אֲשֶׁר עַל-הַחֹמָה, שַׁעֲתִידָה הַיִּתֵּה תוֹךְ זְמַן קָצֵר לַהַפּוֹךְ לַשִּׁפְתַּי הַמְּזָרַח הַקְּרוֹב כּוֹלוֹ. בימי מנשה הם שמעו ודאי גם אשורית. חוזים שנמצאו בעתיקות גזר מראים כי שפת העסקאות המשפטיות הייתה, לפחות בחלקה, אשורית – גם אם יהודאים היו צד להן. "מלבוש נוכרי" היה חביב על השכבות העליונות" וְהָיָה, בְּיוֹם זָבַח יְהוָה, וּפְקַדְתִּי עַל-הַשָּׂרִים, וְעַל-בְּנֵי הַמֶּלֶךְ--וְעַל כָּל-הַלְבָּשִׁים, מִלְּבוּשׁ נְכָרִים. לא זו בלבד, אלא שעם דחיקת רגליו של הפולחן היהודי שעל טיהורו עמל חזקיהו, שבו ובקעו מנהגי הפולחן העממי הכנעני, שכנראה שרדו איכשהו בקרב העם.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי זוג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ספר החוכמה של שלמה המלך

וזרח השמש ובא השמש, מה ראה שלמה המלך שתחילת ספר החוכמה שלו מכאן הוא. אלא אמר רבי אלעזר שלמה המלך זה הספר העמיד אותנו על שבעה הבלים. והעולם עומד עליהם, והם עמודים תומכים בקיום העולם. שמשום כך נקראים הבלים בזה ההבל שיוצא מפיו האדם ומתקיים בו. והתעוררו החברים איך העולם מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן. דבר אחר על שלושה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים, על התורה זו יעקב, על העבודה זו יצחק, ועל גמילות חסדים זו אברהם. שלושה דברים אלו הם תומכים עליונים, שלושה מן השבעה הבלים, מה הגוף לא מתקיים בלי הבל, אף כך העולם לא מתקיים אלא על הבלים שאמר שלמה המלך. והם שבעה שכתב שלמה המלך בספר קהלת: "הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל" הרי שבעה.

ואם תאמר, אם כך שאלו מרגליות טובות שהעולם עומד עליהן, הרי במקום אחר כתוב הבלים רעים והם סתירת העולם. כמו שכתב שלמה המלך ספר קהלת: "איש אשר ייתן לו האלוקים עושר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל אשר יתאוה ולא ישליטנו האלוקים לאכול ממנו כי איש נוכרי יואכלנו זה הבל וחולי רע הוא" ועוד אמר שלמה המלך בספר קהלת: "וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו גם זה הבל ורעות רוח". אלא ודאי אף על פי שאלו שבעה הבלים שהם קדושים קיום העולם. יש כנגד אלו שבעה הבלים. שכל דיני העולם יוצאים מהם ומתפשטים הבלים אחרים והכל בקיום הגלות העולם, מפני שיש באלו שבעה הבל, שכל דיני העולם יוצאים ומתפשטים ממנו, ונקראים הבלים אחרים, להלקות בני אדם ולתקן אותם שילכו בדרך ישרה ונקראים הבל ששורה בהם חולי רע, הבל שהוא רעות רוח. והם קיום העולם שבגללם בני אדם הולכים בדרך ישרה ויראה מהקדוש ברוך הוא. ועל כן רבים הם הבלים שמתפשטים מאלו.

וההתחלה שהוא אמר סוד השמש. שהוא הבל שמקיים העולם. והוא סוד להכנס לבן אדם לתוך האמונה העליונה של הקדוש ברוך הוא, ומפני כל כך מה שתחת זו הדרגה, אין הוא סוד האמונה. ועל כן אמר שלמה המלך בספר קהלת: "ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוח ואין יתרון תחת השמש". ועוד מוסיף שלמה המלך: "גם אהבתם גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר נעשה תחת השמש", שהרי תחת זה לא צריך להדבק. השמש בלבנה, אחד הם בלי פירווד. והלבנה אף על פי שהיא תחת השמש, הכל הוא שמש בלי פירווד. ותחת זה, הכל הוא רעות רוח ואסור להדבק בו.

"הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

סוד סודות הפנים פרק ד'

במצחו יש ארבעה קמטים גדולים, ולפעמים נתפשט עור של מצחו, ולא נראה אותן הקמטים, רק נראים קמטים אחרים גדולים במצחו למטה סמוך לעיניו. והוא מצחק לחינם, פיו גדול, הוא איש שאין בו תועלת.

צד שני הוא שיגעון הנסתר בו, והאנשים אינם מבינים בו, והוא מתחכם במה שהוא יעמול, אפילו בתורה, אבל לא לשמה. אלא בשביל להתגאות בפני העם. והכל עושה בלחש ובגאות הלב, להראות שהוא צדיק, ואינו כך. כל ענייניו אינם לשמו של הקדוש ברוך הוא, אלא בשביל אנשים. חושב מחשבות ומתנהג עצמו במנהג של פרסום כדי שישתכלו בו. זה הוא בסוד של אות נו"ן הנכללת באות זי"ן.

מי שמצחו הוא בעגול והוא גדול, חכם הוא, והוא דברן וזכרון, ואיש שהכול בו. מבין בכל מה שהוא עמל, אפילו בלי אומן שילמד אותו. מצליח בכל דבר קטון ומסתכל בדברים גדולים. והוא נקרא נבון. אינו דואג בועל ענייני העולם הזה. ואף אם יודע שיתבייש בהם אינו דואג עליהם ואינו משימם על ליבו. רך הלבב הוא.

שני קמטים עליונים גדולים במצחו, קמט אחר ממעל לעין אחת, וקמט אחד ממעל לעין השנית. ועוד נמצאים שלושה קמטים דולים במצחו על אותן של העיניים, מלבד קמט התחתון שהוא נחלק לשני קמטים ממעל לעיניים. והוא חושב מחשבות מבפנים ולא מבחוץ. לפי שאינו נחשב במעשיו בעיני האנשים. בעל פחדן לפי שעה ולא יותר, נוח להתפייס. במעשיו החיצוניים לפני האנשים לפעמים לא נחשב בעיניהם אלא כנער, ולפעמים כחכם. וזה באות נו"ן שהיא בלבדה, ואינה נכללת באות זי"ן. וחלש הוא, כי לא נכלל באלו אותיות הראשונות, אלא שנשמך יאות סמ"ך להתכלל בה ולא באותיות הראשונות. עד כאן סודות החוכמה של המצח. בשבוע הבא סוד: **העיניים**. "הזהר הקדוש"

לעילוי נשמת הצדקת: **מרימה בת אלושה** ז"ל

לעילוי נשמת: **חיים בן חי ז"ל**

לעילוי נשמת: **אורדה בת מרימה ז"ל**

לעילוי נשמת: **דינה הררי בת מרימה** ז"ל

אזהרה חמורה מאוד הזהיר ירמיהו את האנשים, ומן הראוי היה שהדברים יכנסו ללבם. האם לא ראו בהתגשם כ נבואותיו הקשות? הרי כבר נוכחו לדעת שירמיהו הוא נביא אמת.

ובכל זאת החליטו האנשים ללכת בעצת שכלם המוגבל: מדוע התמהמה הנביא ולא אמר לנו מייד את דבר הקדוש ברוך הוא? שאלו זה את ה, והפליגו בעריכת חשבונות.

כנראה הסיקו, הוא אומר לנו את דעתו שלו, ולא דבררי נבואה. אחרים אמרו: ברוך בן נריה הוא האשם. הוא מסית את ירמיהו כדי שלא יניח לעזוב, חושש הוא שבמצרים לא יזכה לנבואה....

כך חקו את החלטתם בראשונית וגמרו אומר: נעשה כפי שהחלטנו ונרד למצרים. יורדים למצרים, עברה הרננה במחנה הפליטים היהודים תכונה רבה מה. הנשים מיהרו לכבס את הבגדים המועטים של הילדים, התאמצו לאסוף צידה לדרך, וכמו, להבדיל, במצרים בטרם יצאו ממנה עמלו קשה להכין הכל בזמן קצר, והפעם – למצרים.

וכך התחילו להתגשם דברי התוכחה "ואזרה אתכם בגוים", והסוף של הישוב היהודי הזה במצרים גם הוא נאמר מראש בתוכחה וגם הוא קם והיה. על כורחם הלכו גם ירמיהו הנביא ותלמידו הנאמן ברוך בן נריה עם הגולים למצרים. מדוע העלילו הגולים על ברוך עלילת דברים? האם לא זכה עד כה לנבואה?

על ברוך בן נריה אפשר לומר "גדול שמושם של תלמידי חכמים". התורה הראתה לנו איך הכלל הזה קורם עור וגידים. משב רבנו, תמיד היה לו, אשר היה לו עזר בכל דבר, היה זה כמובן, יהושע בן נון. ובמה זכה יהושע – זאת יודע כל ילד. הוא זכה להארת השכינה לבוא במקומו של רבו הגדול ולהיות מנהיג לישראל ונביא של הקדוש ברוך הוא.

המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאלי בן יפה ז"ל

סודות החוכמה

וראיתי אני שיש יתרון לחוכמה מן הסכלות, ומן הסכלות ממש בא תועלת לחוכמה, שאלמלא לא נמצאת שטות בעולם, לא ניכרה החוכמה ודבריה. חיוב הוא על בן אדם שלומד החוכמה, וזה ללמוד קצת מן השטות ולדעת אותה. מפני שבאה תועלת לחוכמה בגללה.

כמו שבא תועלת לאור מהחושך, שאלמלא החושך לא היה ניכר האור, ולא באה תועלת לעולם ממנו. שנינו, שיש יתרון לחוכמה. לחוכמה סתם. שאמר רבי שמעון בר יוחאי לרבי אבא: בוא וראה, סוד הדבר, לא מאירה החכמה שלמעלה ולא מוארת, וזאת מפני שהשטות שמתעורר ממקום אחר, ואלמלא זה האור והגדולה רבה ויתרה, לא הייתה ולא נראית תועלת החוכמה, ומפני השטות מוארת יותר ומאירים לה יותר, וזה הוא שכתוב שיש יתרון לחוכמה, לחוכמה סתם, מן הסכלות סתם. וכך למטה אלמלא לא הייתה שטות מצויה בעולם, לא הייתה חוכמה מצויה בעולם.

וזהו שרב המנונא הזקן, כאשר היו לומדים ממנו החברים את סודות החוכמה, הוא היה מסדר לפנייהם פרק של דברי השטות, כדי שתבוא תועלת לחוכמה בגללו, זה הוא כמו שכתוב במגילת קהלת: "יקר מחוכמה מכבוד" וזה סכלות מעט, ומשום שהיא תיקון החוכמה וכבוד החוכמה. ועל זה אמר שלמה המלך במגילת קהלת: "וליבי נוהג בחוכמה ולאחוז בסכלות".

רבי יוסי אומר: יקר מחוכמה ומכבוד. כלומר כבוד החוכמה ונוי שלה וכבוד הכבוד שלמעלה מה הוא? זה סכלות מעט. מעט השטות מראה ומגלה כבוד החוכמה וכבוד שלמעלה, יותר מכל דרכי העולם. כיתרון האור מן החושך. והתועלת האור לא באה אלא מן החושך. ותיקון הלבן מה הוא? הוא השחור, אלמלא השחור לא ניכר הלבן, וזאת מפני שהשחור עולה הלבן ומתכבד. אמר רבי יצחק: משל למתוק במר, שלא יודע אדם טעם המתוק וזאת שעד שהוא טועם את המרור, מי עושה זה המתוק, וזה אומר שזה המרור. וזהו שכתוב במגילת קהלת: גם את זה לעומת זה עשה האלוקים". ועוד כתוב: "טוב אשר תאחוז בזה וגם מזה אל תנח את ידך". **"הזהר הקדוש"**

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לקלודין בת מרימה

הכתר קשור בבורא, שהחוכמה היא שלב הראשון בתהליך התהוותה של מציאות כל שהיא, נוכל הבין את הפסוק בתהילים: "כולם בחוכמה עשית", כלומר שהיא תחילתה בחוכמה.

"התחלקות הספירות": ספירות הבנין: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד והמלכות. עד כאן הסברנו את תהליך התהוותם של הדברים במונחים של הספירות כחוחמה ובינה. אמרנו, שהספירות אלה הן השלב הרעיוני, שלב המחשבה והתכנון והוא המעולה בהשוואה לשלב העשייה.

נזכיר שאין אנו מדברים בעשייה גשמית. מטרתה של כל פעולת הספירות היא לתת שורשים למציאות, שאנו מדברים עליה. כלומר, כאשר בן אדם רוצה, אות מתכנן או עושה דבר כל שהוא, לכל אלה יש שורש במחשבת הבריאה. ואכן ספירות ספירות כחוכמה ובינה מעניקות את בשורש לשלב הרעיוני המתעורר אצל האדם ואילו שאר הספירות מעניקות את השורשים להמשכת התהליך.

חסד גבורה תפארת (חג"ת) נצח הוד יסוד (נה"י). וספירות הבנין, ספירת המלכות – מקבלת מכולן. ג' הספירות כחוחמה ובינה נקראות ג' הראשונות (ג"ר) והן בגלל היותן הראשונות והן בגלל מעלתן הגבוהה שאר הספירות ז' תחתונות (ז"ת). החלוקה הזאת לשתי קבוצות היא החלוקה הראשונה שנעסוק בה. ולפי חלוקה זו.

ג' הראשונות הן הספירות העוסקות בשלב המחשבה, ואילו ז' התחתונות עוסקות בשלב ההגשמה. במילים אחרות, ג' הראשונות מעניקות את השורשים לתכנון ולחשיבה ואילו ז' התחתונות מעניקות את השורשים לשלבי העשייה.

להמחשת העניין נשתמש בדוגמה. אדם רוצה לבנות בית. הרצון הזה כולל את כל השלבים לכל פרטיהם, שהרי בדיעבד התברר שכך רצה! כיוון שספירת הכתר היא בחינת הרצון, הרי שכל שאר הספירות כלולות בכתר. לאחר הרצון, בא האדריכל ומתכנן את הבית בציור כללי על קומותיו, אגפיו וחדריו – זוהי בחירת ספירת החוכמה.

המשך בשבוע הבא

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

האדם נידון בישיבת הרקיע

בוא וראה, יהושע בן יהוצדק צדיק גמור היה, אדם שהוא נכנס לפני ולפנים, שהכניסוהו לישיבת הרקיע. נאספו כל בני הישיבות שם לעיין בדינו. וכך דרכה של אותה ישיבת הרקיע כאשר מכניסים לו לדין, כרוז יוצא ומכריז כל בני ישיבה היכנסו לחדר טמון, ובית דין נאספים. ואותו רוח האדם עולה על ידי שני ממונים, כיון שנכנס וקרוב אצל עמוד אחד של שלהבת אש לשהבת שעומד שם, ונגלם ברוח האוויר שנושב באותו עמוד, וכמה הם שמעלים אותם שם, מפני שכל אלו שעוסקים בתורה ומחדשים בה חידושים, מייד נכתבים אצל בני הישיבה אלו דברים, אז כל אלו בני הישיבה באים לראות אותו. ואלו שני ממונים יוצאים ומעלים אותו לאותה ישיבת הרקיע, ומייד קרב אצל אותו עמוד שנגלה שם. נכנס לישיבה ורואים אותו, אם דבר כיאות וצדיק הוא, כמה עטרות נוצצות מעטרים אותו כל בני הישיבה. ואם דבר אחר היה, אוי לו לאותה בושה, דוחים אותו לחוץ ועומד תוך העמוד, עד שמכניסים אותו לדין, הרחמן יצילנו. ויש אחרים שמעלים אותם שם, כאשר הקדוש ברוך הוא במחלוקת עם בני הישיבה, ואומרים מי מוכיח? הרי פלוני שמוכיח דבר, אז מעלים אותו שם והוא מוכיח אותו דבר בין הקדוש ברוך הוא ובין בני הישיבה. ויש אחרים שמעלים אותם שם לדין, ודנים אותו שם לברר אותם וללבן להם. אמר לו רבי יוסי: אם כך בלי דין נפטר בן אדם ומסתלק מהעולם הזה, ואם בדין מסתלק, מדוע נידון פעם אחרת. אמר לו כך למדתי וכך שמעתי, שהרי ודאי בדין מסתלק הבן האדם מהעולם הזה, אבל עד שלא יכנס למחיצתם של הצדיקים, מעלים לו דין ושם נידון באותה ישיבת הרקיע. ושם עומד אותו ממונה של גיהינום להסטין, וזכאי הוא מי שזוכה מן הדין, ואם לא, אותו ממונה של גיהינום נוטל אותו בשעה שמוסרים אותו בידיו, ומקלע אותו משם למטה, כמי שמקלע אבן בקלע (בכף הקלע), כמו שאמר שמואל הנביא: "ואת נפש אויבך יקלענה בתוך כף הקלע" וזורק אותו לגיהינום ומקבל עונשו כפי מה שנידון. בוא וראה, כמו שאמר הנביא זכריה: "ויראני יהושע הכהן הגדול עומד לפני מלאך ה' והשטן עומד על ימינו לשיטנו" שהעלו אותו לדין תוך אותה ישיבת הרקיע בשעה שנפטר מזה העולם. עומד לפני מלאך ה', זה הוא אותו נער ראש הישיבה, שהוא חותך דין על הכול. והשטן, מהו והשטן? אותו שממונה על הנפש בגיהינום, שתאוותו לקחת אותו, ותמיד עומד ואומר תן תן, תנו רשעים לגיהינום, ושטן עליון יורד לקחת.

"הזוהר הקדוש"

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות

על גבי דיסק mp 3 "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... מהרב אריה א. ברדה לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה, ולשערי תשובה... ועוד עם הקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק

להזמנות: טל. 054-4577956

3

ירושלים הקדושה תרד בנויה מלמעלה

אמר רבי פנחס: עתיד הקדוש ברוך ליפות את גוף הצדיקים לעתיד

לבוא, כיופי של האדם הראשון כשנכנס לגן עדן, כמו שאמר הנביא ישעיהו: "ונחך ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך ועצמותיך יחליץ והיית כגן רווה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו". אמר רבי לוי הנשמה בעודה במעלתה, ניזונת באור שלמעלה ומתלבשת בו. וכשתכנס לגוף העתיד לבוא, באותו האור ממש תכנס, ואזי הגוף יאיר כזוהר הרקיע. זה הוא שאמר דניאל בספר דניאל: "והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע". וישיגו בני אדם דעה שלימה שנאמר בספר ישעיהו "כי מלאה הארץ דעה את ה'". מנין לנו זה. ממה שכתוב: "ונחך ה' תמיד והשביע בצחצחות נפשך", זה אור של מעלה, "ועצמותיך יחליץ" זה פקידת הגוף. "והיית כגן רווה ומוצא מים אשר לא יכזבו מימיו", זהו דעת הבורא יתברך. ואזי ידעו הבריות שהנשמה הנכנסת בהם, שהיא נשמת החיים, נשמת התענוגים, שהיא קיבלה תענוגים מלמעלה ומעדת לגוף. והכל תמהים בה ואמרים כמו שכתוב בשיר השירים: "מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים" זו היא הנשמה לעתיד לבוא.

אמר רבי יהודה: בוא ראה שכך הוא, כמו שכתוב בשיר השירים: "אסור ברהטים, וכתוב אחריו מה יפית ומה נעמת". ואמר רבי יהודה באותו זמן עתיד הקדוש ברוך לשמח עולמו ולשמח בבריותיו כמו שאמר דוד המלך בספר תהילים: "ישמח ה' במעשיו", ואזי יהיה שחוק בעולם, מה שאין עכשיו וכמו שכתוב בתהילים: "אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רינה". ועוד כתוב בספר בראשית: "ותאמר שרה צחוק עשה לי ה' אלוקים", שאזי עתידים בני אדם לומר שירה שהוא עת שחוק. רבי אבא אמר היום שישמח הקדוש ברוך הוא עם בריותיו, לא הייתה שמחה כמותה מיום שנברא העולם, והצדיקים הנשארים בירושלים לא ישובו עוד לעופרם כמו שאמר הנביא ישעיהו: "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו", הנותר ובירושלים בדיוק. אמר רבי אחא: אם כן מעטים הם, אלא כל אלו שנשארים בארץ הקדושה של ישראל הדין שלהם כירושלים וכציון לכל דבר. מלמד שכל ארץ ישראל בכלל ירושלים היא ממשמע שכתוב בתורתנו הקדושה בספר ויקרא בפרשת קדושים: "וכי תבואו אל הארץ" הכל בכלל.

רבי יהודה ברבי אלעזר שאל את רבי חזקיה, ואמר לו: מתים שעתידי הקדוש ברוך להחיות למה לא נותן נשמתם במקום שנקברו שם, ויבואו לקום לתחייה בארץ ישראל. אמר לו נשבע הקדוש ברוך הוא לבנות ירושלים ושלא תיהרס לעולמים. שאמר רבי ירמיהו עתיד הקדוש ברוך הוא לחדש עולמו ולבנות ירושלים ולהורידה בנויה מלמעלה כדי שלא תיהרס. ונשבע שלא תיגלה עוד כנסת ישראל.

המשך בעמוד הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לשי משיח בן בלה**

ונשבע שלא ייהרס בנין ירושלים, כמו שאמר הנביא ישעיהו: "לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצך לא יאמר עוד שממה", ובכל מקום שאתה מוצא לא לא, היא שבועה, זה שכתוב בספר בראשית: "ולא יכרת כל בשר עוד מימי המבול ולא יהיה עוד מבול", ועוד כתב הנביא ישעיהו: "אשר נשבעתי מעבור מי נח". מכאן שלא לא שבועה. ומן לא אתה שומע כן, ועתיד הקדוש ברוך הוא לקיים עולמו, קיום שלא תיגלה כנסת ישראל ולא ייהרס בנין בית המקדש, לפיכך אין מקבלים נשמתם אלא במקום קיים לעולמים, כדי שתהיה הנשמה קיימת בגוף לעולמים, וה שכתוב בספר ישעיהו הנביא שאמר: "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם"

אמר רבי חזקיה: מכאן, הוא קדוש, ירושלים קדוש, הנותר בה קדוש. הוא קדוש, כמו שאמר הנביא ישעיהו: "קדוש קדוש קדוש ה' צ-ב-א-ו-ת מלוא כל הארץ כבודו" ועוד ממשיך הנביא הושע: "בקרבך קדוש". ירושלים קדוש, שכתוב בספר קהלת: "וממקום קדוש יהלכו". והנותר בה קדוש, שכתוב בספר ישעיהו: "והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו", מה קדוש הראשון קיים, אף השאר קדוש, קדוש קיים.

אמר רבי יצחק: מה שכתב הנביא זכריה: "עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם ואיש משענתו בידו מרוב ימים". מה טובה זה ללכת כך, ואיש משענתו בידו. אלא אמר רבי יצחק עתידיים לעתיד לבוא להיות מתים כאלישע הנביא שכתוב בספר מלכים ב': "וקח משענתך בידך ולך". וכתוב ושמת משענתי על פני הנער, אמר הקדוש ברוך הוא דבר שעתידיים לעשות הצדיקים לעתיד לבוא, אתה רוצה עכשיו לעשות, מה כתוב וישם את המשענת על פני הנער ואין קול ואין עונה ואין קשב.

אבל הצדיקים לעתיד לבוא, עלתה בידם הבטחה זו שכתוב: ואיש משענתו בידו, כדי להחיות בו את המתים. מי הם המתים, אותם מהגרים שנתגיירו מאומות העולם שכתב הנביא ישעיהו: "כי הנער בן מאה שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקולל" אמר רבי יצחק סוף הפסוק מוכיח שכתוב מרוב ימים.

ותאמר שרה אמנו: "צחוק עשה לי אלוקים". ועוד כתב הנביא ישעיהו: "שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה שישו איתה משוש כל המתאבלים עליה". אמר רבי יהודה לא הייתה שמחה לפני הקדוש ברוך הוא מיום שנברא העולם, כאותה שמחה שעתידי לשמוח עם הצדיקים לעתיד לבוא, וכל אחד ואחד מראה באצבע ואומר הנביא ישעיהו: "הנה אלוקינו זה קווינו לו ויושיענו זה ה' קווינו לו נגילה ונשמחה בישועתו", ועוד אמר הנביא: "זמרו ה' כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ, צהלי ורוני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל".

"הזהר הקדוש"

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה

מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לקמי תורג'מן בת שמחה

אפשר לשמוע את

ה"הזוהר הקדוש" בטלפון: 0722-990055 החל מהשיעור הראשון הקדוש ועד מספר 75...בינתיים..

ומקבלים הקדשות וברכות: לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה, לשערי ברכות והצלחה, לעילוי נשמת...

ההקדשות בתוך הדיסק וע"ג הדיסק לנצח נצחים..

ובקרוב זה ישודר ברדיו ובאינטרנט כולל הברכה.

וזה נמצא ב"הזוהר העולמי" שהכתובת באינטרנט היא:

<http://www.ha-zohar.com>

מיסודו של כ"ק האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גרוס שליט"א

בשיתוף עם המגיש הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א

הדיסקים יהיה ניתן להשיג בעז"ה אצל מגיד השיעור הגה"צ רבי אריה ברדה שליט"א, טלפון: 054-4577956 וב"מפעל הזוהר העולמי".

כמו כן יופיע גם "ביוטיוב" יש לרשום: "אריה ברדה" ולראות את פרשיות השבוע, עם חידושים של ה"הזוהר הקדוש" ובהגשת הרב: אריה ברדה.